

حاج هادی (مقدس) تهرانی

از کودکی توجهی به بازی های کودکانه نداشت . برای تحصیل وارد حوزه های دینی شد و به خاطر علاقه زیاد ، به وعظ و خطابه روی آورد...

ولادت : 1320ق.

محل ولادت: تهران

وفات: 1377ق.

محل دفن: نجف

استاد عرفان: شیخ مرتضی زاهد

از کودکی توجهی به بازی های کودکانه نداشت . برای تحصیل وارد حوزه های دینی شد و به خاطر علاقه زیاد ، به وعظ و خطابه روی آورد.

از آنجا که مواعظ و خطابه های این مرد خدا با صدق و سوز همراه بود، بر مخاطبان تاثیر بسیار داشت. خود نیز کثیرالبکاء بود و عشق به اهل بیت (ع) در جانش زبانه می کشید. کرامات متعددی از ایشان نقل شده است اما لطافت رسانده بود که کوچکترین آزار بر خلق خدا را روا نمی داشت.

درسفری به عتباب عالیات، همسفران از ایشان خواستند مراقب وسایل آنها باشد تا برگردند، پذیرفت و کنار اسباب و اثاثیه روی زمین نشست . مقابل او تعدادی بچه مشغول بازی بودند. پس از مدتی انتظار ، چون از نشستن خسته شده بود. می خواست بلند شود بچه ها که فکر کردند از سر و صدای آنها ناراحت شده است ، فرار کردند. ایشان بسیار ناراحت شد وقتی همسفران برگشتند متوجه ناراحتی شدید او شدند و علت را پرسیدند. فرمود: ما به این سن رسیده ایم ولی هنوز بلند شدن از روی زمین را یاد نگرفته ایم .

اواخر عمر شریفشان قصد کرد ابتدا به مکه و سپس به عتبات مشرف شود. وقتی برای خداحافظی خدمت آیت الله العظمی سید حسین بروجردی رسید، ایشان نگاهی به حاج مقدس انداخت و فرمود: مقدس ! دیگر از این سفر بر نمی گردی ! حاج مقدس در جواب گفت : این مطلب را می دانم!